

Koncert med PS Swingband

Et meget forvænt publikum gik glade hjem fra en super koncert i Seaside Jazzklub med PS Swingband.

Sidst i februar måned gik vi hjem fra en koncert med verdensorkestret Dorado Schmitt Quintette du Hot Club de Danois, der på en fabelagtig måde spillede Django Reinhardt inspireret musik.

Her tre måneder senere har vi overværet endnu en koncert inden for samme repertoire, idet klubbens altid aktive formand havde inviteret det gode danske swingorkester PS Swingband til at give koncert i jazzklubben.

Man kan sige, at det kunne være noget af en udfordring at følge efter et verdensorkester, og så med samme instrumentsammensætning og tilsyneladende med samme repertoire.

Men med fire yderst kompetente og velspillende jazzmusikere fik vi også her en oplevelse ud over det sædvanlige.

De fire musikere med solisterne Esben Kjær på violin og Kim Mouritsen på singleguitar i front og med en rytmegruppe, der består af orkesterlederen Per Sørensen på rytmeguitar og Torben Nickelsen på bas nåede med deres virtuose spil ud i alle hjørner af koncertsalen med en lyd, som var justeret til det perfekte. Alle fire musikere behersker deres instrumenter og har et sublimt sammenspil, som der krydret med en overvældende spilleglæde, som ikke er til at tage fejl af. Her til kan vi lægge orkesterlederens hyggelige introduktioner til numrene og hans rigtig gode sang.

De fire musikere leverede en koncert, som man kan sige, når ind til det måske allervigtigste i jazzmusikken: en stadig udvikling af jazzens standardmelodier gennem den personlige fortolkning med improvisationer, så melodierne stadig er spændende at høre på her mere end 75 år efter, at de er blevet komponeret.

Denne forunderlige sammenkobling af velkendte bl.a. Django Reinhardtmelodier - og et helt personligt udtryk fra hver enkelt musiker, mestrer orkestret til fulde.

Vi hørte passager, hvor Esben Kjær og Kim Mouritsen spillede op mod hinanden, så man i salen sad og tænkte: hvad finder de mon nu på? og ikke mindst: hvordan ender dette? Disse udfordringer endte altid med klapsalver fra salen. På et tidspunkt hørte vi bassisten synge til eget spil på ukulele. Et festligt indslag.

Så efter en yderst spændende koncert, hvor orkestret vekslede mellem langsomme, lyriske numre og numre, der var så hurtige "at orkestret ikke kunne spille dem", som orkesterlederen humoristisk sagde, kan man kun sige tak for endnu en fin koncert med et yderst velspillende og medrivende orkester, der med spilleglæde og virtuositet, i høj grad er med til at udvikle den såkaldte "swingjazz" på allerbedste måde.

Endnu en super koncert i Seaside Jazzklub.